

Családakadémia Hírlevél

55. szám
digitális változat
2010. október

Tartalom:

Csak 5
Évfolyam találkozó

Csak 8
Nyári hét
Egyházaskozár

Csak 9
Nyári hét
Piliscsaba

Örvendjete a
reménységben!
Ifjúsági találkozó
Egerszalókon

Hírek
Csak 10
Csak Imakör

Eseménynaptár

*" Mennyei Atyánk halk kívánságaira figyelve
azt tesszük, amit vár tőlünk,
és minden feladatunkban
bizalommal hagyatkozunk a Gondviselésre."*

CSAK 5**évfolyam találkozója**

Augusztus utolsó szombatján Budapest Soroksár-Újtelepen a Fatimai Szűzanya templom plébániáján 4. alkalommal volt évfolyam találkozónk.

2006-ban végeztük el a családakadémiát Iszkaszentgyörgyön. Családjaink Fejér, Pest és Győr-Moson-Sopron megyében laknak, ezért a személyes kapcsolat fenntartása céljából fontosak nekünk ezek a találkozók.

Megérkezésünk után a szervező házaspár Czigányik Zsolt és Anna bemutatta a kegytemplomot, ahol közösen énekeltünk és imádkoztunk. Egy kis frissítő kávézás után mi felnőttek beszélgettünk, a gyerekek pedig együtt játszottak.

Ők is nagyon örültek egymásnak, bár érdekes volt látni, hogy mennyit nőttek, sőt még egy kisfiúval is bővült a csoportunk.

A mostani alkalomra 6 család tudott eljönni. Évenként jó találkozni, kicserélni a tapasztalatainkat és hallani egymásról. Ez alkalommal is minden házaspár elmondta milyen élethelyzetből érkezett, milyen fontosabb események történtek családjukban az elmúlt

időszakban és arról is beszélgettünk, hol tudtuk hasznosítani a családakadémián tanultakat.

Érzékelhető volt, hogy a családakadémia a két év elvégzésével nem ért véget számunkra, mert a Szűzanya sok-sok feladatot küldött csoportunk házaspárjainak. Jó volt hallgatni, hogy ki-ki egyéniségének megfelelően jegyesoktatásban tevékenykedett, újabb családakadémiai csoport szervezői feladatait látta el, Mária Musical előadást készített elő, vagy Óbudaváron családnapokon előadók voltak, Kentenich Kisegyetemre vagy apostolképzőbe jártak, és többek felkérést kaptak a családakadémiai előadásuk elmondására. A tapasztalatok megosztásából sokat tanulhattunk egymástól.

Ez a nap kicsiknek és nagyoknak egyaránt nagy örömet jelentett. Szeretettel együtt töltöttünk néhány órát, mint egy nagy család. Sokat nevtünk, beszélgettünk, jól esett megosztani egymással örömeinket, gondjainkat.

Várjuk a jövő évi találkozást!

CSAK 8-tábor

Egyházaskozár

2010. július 18-24.

Nem is tudom mit vár az ember egy olyan héttől, amikor minden a feneké alá van téve... a gyerekeire vigyáznak.

A minőségi programok keretében a gyerekek boldogok, hol lovas kocsikázás, hol íjászat, hol egy kis gyöngyfüzés, no meg foci, foci, foci. Egyszóval csúcs.

Aztán ugye miképp is kapcsol ki egy háziasszony, hát nem kell főzni, teríteni-leszedni, mosogatni. A gyerekek biztonságban, nyugodtan vannak, tehát lehet kicsikét trécselni. Megint csak csúcs.

A férfiak is lazíthatnak, egy kis szellemi program délelőtt, ebéd után talán fél óra szunyóka, majd pedig irány a családdal a strand, hiszen úgyse-igen lehet mást tenni a kontinentális éghajlatot meghazudtoló 45 fokban. Ez is csúcs. A családok a kialakult jó hangulatban együtt mennek a délutáni szabadidőben, így jut lehetőség hasonszőrű barátokkal eszmecserére, sörözésre, játékokra is. Ez tovább emeli a hangulatot. A gyerekeknek is vannak tehát barátok, van kit belökni a vízbe, és lehet kergetőzni.

Egyházaskozár, mint helyszín már eleve szórakoztató, hiszen szállásunk egy tanya (Szuppi tanya), ahol a magyar szürke marhától, a lovakon és nyulakon át, a szoptatós mangalica kocáig mindenféle állat megtalálható. Ez persze önmagában remek élmény kicsinek nagynak egyaránt. Meg lehet nézni az állatok etetését, sőt a nyúlketrec akkora, hogy be lehet ülni közéjük.

De hogy még ezeken felül is rejteget kellemes meglepetést a hét számunkra, azt csak már mikor nyakig benne voltunk a hétben, akkor láttam, éreztem meg. A délelőttök a szokásos módon úgy zajlottak, hogy míg gyermekeink a fent említett remek programoknak voltak részesei, mi egymásnak mondtuk el a két év alatt kinevelt, megérlelt *szív-témáinkat*. Egy ilyen téma szó szerint *születik*.

Mi mindannyian az elmúlt két év során először is ízlelgettük saját magunkat. Milyen is az, mikor kiülök a párommal másik 16 ember tekintete elé, akik kíváncsi és okos szemekkel tekintenek ketőnkre, várva, hogy valaminck van, amit majd megosztunk velük és akkor immáron a közös kincs birtokában mindannyian gazdagabbak leszünk. Egyszerre mérhetetlenül motiváló és terhes is ez a pillanat.

Azután, hogy már többször átestünk ezen a tűzkeresztségen, sorra vesszük mindannyian azokat a témákat, amik egyáltalán tényleg a szívünk mélyén születnek. Amihez közünk van, ami érint minket, ami a sajátunk, ami arra vár, hogy kigömbölyödjék a helyéről, és közös kincs lehessen. De nem azért mert mi annak a témának profi tudorai vagyunk, vagy mert abban a témában mindenkit ki szeretnénk oktatni. Sőt, éppen azért kerül közel egy-egy téma a házaspárokhoz, mert talán ott fáj a legjobban, vagy ott élesek a lábunk alatt a kövek leginkább vagy egyszerűen, mert ezen a ponton érezzük az Úristen áldását a legkézenfekvőbben.

És ha a téma már megvan, akkor jön csak az, hogy mit is akarunk mondani, miféle módszertani eszközökkel próbáljuk felkelteni a hallgatóság érdeklődését, majd pedig lebilincselni nekünk ajándékozott figyelmét...

Megható volt számomra minden egyes házaspár előadása. Az elmúlt két közös év lehetővé tett, kialakított egy olyan hangulatot, hozzáállást, hogy ne csak a saját kis szívünk gyümölcse legyen fontos számunkra, hanem egymáséi is. Éppen úgy izgultunk azt hiszem egymásért, mint magunkért. És valóságos katarzisz élmény volt átélni ezeket az előadásokat. Meghallgatni azt, amit ki-ki a maga módján, a szemünk láttára érlelt meg a szíve mélyén, és elhozott nekünk ajándékba erre a közös hétre.

Köszönjük!

Piliscsaba

CSAK 9

Nagy várakozással tekintettünk a piliscsabai családkadémiai nyári egy hétre. Gyermekünk is nagyon várták a találkozást a többi ismerős gyermekkel. Örömmel töltött el minket, és mint később kiderült, többeket is Binges atyával való találkozás a szentmisében, ő esketett össze minket, és 3 gyermekünket ő keresztelte.

A szentmisék légkörét a kenyai fiatalok és az atya, aki velük jött, színesítették.

Az előadó házaspárok nagyon bensőséges, személyes, hiteles előadásokat tartottak, amik aztán feldolgozásra kerültek, és töltekezhettünk belőlük, általuk. Az első önálló témafeldolgozásból kitűnt, ki milyen előadási tehetséggel van megáldva. Nekünk még sokat kell tanulni, gyakorolni, fontos a jó témaválasztás.

Minden délben elimádkoztuk az Úrangyalát. Az imádságos lelkülete a csapatnak nem merült ki ennyiben, mivel többször imádkoztunk egy kislány gerincműtétének sikeréért, és a jó hírek bizonyították is a közösségi ima erejét.

Nem volt könnyű dolguk a gyerekvigyázóknak, mert sok volt a kicsi és még több a pici gyermek.

Palikánkkal is sikerült megbirkózniuk, így feltöltődhattunk, kicsit kettesben is lehettünk. Nyugodt házastársi beszélgetésekre otthon kevésbé van lehetőség. Pali folyamatos figyelmet igényelt kiszámíthatatlansága miatt, mégis egyik nap ő lett a „nap hőse”, amikor is észrevette egy két éves kislány szökési kísérletét.

A mosogatások remek alkalmat teremtettek más házaspárokkal való elmélyültebb beszélgetésre.

A közös kirándulás, métázás hangulata mély nyomot hagyott bennünk. Jó volt együtt játszani a felnőttekkel és a gyerekekkel.

A kánikula kitarlott az utolsó napig, a várt táborúzt is elmaradt a tűzgyújtási tilalom miatt, de a fergeteges előadások még emlékezetesebbé tették a nyaralást.

Várjuk a ménfőcsanaki hétvégéket és a jövő nyarat.

Maros család

Örvendjete a reménységben!

Ifjúsági találkozó Egerszalókon – 2010. július 15

„Mit mondjunk?” - kérdeztük magunktól, mikor elvállaltuk, hogy előadást tartunk Egerszalókon 1.000-1.500 fiatalnak. Mondják, hogy minden generáció azt hiszi magáról, hogy okosabb az előtte járónál, és bölcsőbb az őt követőnél. Ha őszintén magunkba nézünk, talán tapasztaljuk, akárhány évesek vagyunk, hajlamosak vagyunk az időseket merevnek, begyepesedettnek tartani, a fiatalabbakról pedig azt hisszük, fejjel rohannak a falnak. Hajlamosak vagyunk magas lóról szólni a fiatalabbakhoz, prédikációt tartani nekik, elbeszélni a fejük

felett, megmondani a tutit. Ezt a hibát szerettük volna elkerülni, és legszívesebben inkább beszélgettünk volna velük, de mivel ez nem volt lehetséges, az ehhez legközelebb álló utat választottuk: mesélünk az életünkben, elsősorban az őket foglalkoztató eseményekről, mi hogyan éltük meg ezeket - bár tudtuk, nem lesz olyan izgalmas, mint egy valóságshow, de legalább a való világról szól. A szervezők külön kérték, hogy a Bőjte Csabával készített könyvek születéséről is essen szó.

Mondják, messziről jött ember azt mond, amit akar. Nagyon sajnáltuk, hogy táborozás miatt nem lehetett velünk három nagylányunk és fiunk, akik rögtön jelezték volna, ha valamit kozmetikázunk, vagy netán elragadtatnánk magunkat. Viszont nagyon örültünk annak, hogy kérték, itthon nekik is tartsuk meg az előadásunkat, amit meg is tettünk, és megkaptuk rá tőlük a „nihil obstatot”. Sokat jelentett, hogy szurkoltak nekünk.

Meséltünk a párválasztási megtapasztalásainkról, hogyan mertünk elköteleződni egymás mellett, hogyan terelgetett minket egymáshoz a Jóisten. A mesék azzal szoktak végződni, hogy a fiatalok hetedhét országra szóló lagzit csapnak és azt kívánják nekik, „ásó, kapa és nagyharang válassza el őket egymástól”. Ez a három tárgy szépen összefoglalja

a lényegét a házasságról, ezeket életpéldákkal kibontottuk nekik:

Az ásó emlékeztet arra, hogy mélyre kell ásunk a magunk lelkében és társunk lelkében is, hogy erősségeinket, gyengeségeinket szem előtt tartva, magunkat és a másikat egyre jobban megismerve szeretni tudjuk őt akkor is, ha nem értjük vagy ha fájdalmat okoz nekünk. Aranyásóvá kell válnunk, aki nem tulajdonít túl nagy jelentőséget a szemétnek, hulladéknak, a kincset keresi és rendületlenül hiszi, hogy megtalálja.

A mesebeli kapa emlékeztet arra is, hogy a házasságunkban a gyomokat, vadhajtásokat, vagyis a hibákat, rendetlenségeket, az ártó külső hatásokat, nem hagyjuk elburjánozni.

Végül **a nagyharang** emlékeztet Istenre, akit az esküvő szertartásán hívunk, hogy kísérje, erősít-

se, támogassa házasságunkat, és hív vasárnaponként, életünk minden nagy eseményén és minden pillanatban.

Az a tudat, hogy a házasság szentség, hatalmas erőt ad. Ettől a pillanattól Isten egyként tekint ránk, ráálltunk egy közös útra, ezentúl bármi ér minket, mindig együtt kell haladnunk, nem lehetnek mellékösvények, kitérők, elkalandozások, hanem minden döntésünket úgy kell meglépnünk, hogy az egységünket lehetőleg erősítse. Így egy nehézség, vagy a „taposómalom” idején, a mélypontokban nem megy el felesleges energia arra, hogy kifelé tekintgetünk a házasságból, hogy a boldogságot egyéb utakon keressük, minden erőnket arra fordítjuk, hogy a kapcsolatunk a lehető legjobban működjön.

A válasz gondolata így fel sem merült bennünk hasonlóan az egyszeri bácsihoz, akitől kérdik az ötvenedik házasság évfordulón, hogy sohasem gondolt arra, hogy elváljon: „Nem mondom, arra gondoltam, hogy agyonütöm, no de elválni?!” A mi házasságunkban is, különösen az elején voltak villongások, parázs összecsapások, nehezen ment az összecsiszolódás, meséltünk ezekről is.

A háziszentélyünkben van egy kis szobor, ami kifejezi azt, amit a legfontosabbnak tartunk. Két összebújó sünit ábrázol, ami Schopenauer történetére emlékeztet minket:

Néhány sündiszó roppant fázik egy téli éjszakán. Összebújnak, hogy egymást melegítve védekezzenek a hideg ellen. De mennél jobban összebújnak, annál jobban érzik egymás tüskéit, annál jobban szúrnak. Próbálnak hát távolodni. Csak hogy akkor ismét dideregnek. Valahogy így van ez az emberrel is. Ha eltávolodik társától, minden kihűl körülötte, rideg lesz az élete. Ha közelít hozzá, néhány szúrást elkerülhetetlenül el kell viselnie. De még mindig jobb szereteteink tüskés kedvét elviselni, mint belefagyni az egyedüllétbe. Elvégre nekünk is vannak tüskéink, amelyeket a hozzánk ragaszkodók kénytelenek eltűrni.

Meséltünk életutunkról, pályaválasztásunkról, és arról, hogy a Jóisten minden zsákutcát, tapasztalatot, sebet felhasznált, hogy Magához vezessen és általunk valami szépet alkosson.

Örvendjete a reménységben! - volt a találkozó mottója. Szép gondolat, de hogyan lehet örülni akkor, amikor sok tönkrement életet látunk magunk körül, mikor mindenki válságot kiált, mikor azt látjuk, hogy a gonosz és a bűn uralkodik a világban, sőt az egyházban is felüti fejét, mikor minden biztosnak hitt érték megkérdőjeleződik...

Ehhez elmeséltünk egy történetet, melyet Gertrud-Mária nővértől hallottunk:

Egy kötél táncos sikeres produkciója végén egy talicskát vitt föl a magasba, és így szólt a közönséghez:

- *Hölgyeim és Uraim! Bízna-e abban, hogy baj nélkül át tudom tolni?*

- *Igen!* - volt az egyöntetű válasz.

Ekkor a kötél táncos minden nehézség nélkül áttolta a talicskát a másik oldalra, és újra a közönséghez fordult:

- *Lássuk kedves nézőim, hogy valóban bízna-e az ügyességemben! Jöjjön valaki, üljön bele a talicskába, és én átviszem a másik oldalra!*

Néma csend. Az emberek először egymásra néztek, akad-e jelentkező, majd újra a kötél táncos felé fordultak a fejüket ingatva.

- *Tehát nincs senki, aki vállalná az utazást?*

Ismét néma csend volt a válasz. Ekkor előugrott egy kisfiú, és odaszaladt a mutatványoshoz.

- *Én beleülök a talicskába!* - mondta határozott hangon.

A közönség felmorajlott. Féltették a gyermeket, de csodálták is bátorságáért. Ő pedig nyugodtan beleült a talicskába, és a kötél táncos biztos kézzel végigtolta a kötélen. Mélységes volt a csend. Amikor befejeződött a mutatvány, a csend még tartott egy kicsit, aztán kitört a hatalmas taps. A földet ért gyermeket rögtön körülvették:

- *Nem féltél? Hogyan tudad ezt megtenni?*

A gyermek ekkor mosolyogva a kötél táncosra mutatott:

- *Ő az én apám!*

Ahogy életünk derekán, mint egy hegytetőről visszatekintünk életünkre, mi is ezt éltük meg: sok bizonytalanság, félelem, nehézség és csüggedés idején is Isten biztosan tartotta a kezében életünket.

A mi Édesapánk a leghatalmasabb és a legszeretőbb a világon, és biztosak lehetünk abban, ha bízunk benne, ha Rá hagyatkozunk, ha nem térünk le az ő útjáról, életünk eléri a célját. Ezért bátran kimondhatjuk: „Örvendjete a reménységben!”

Az előadás után bekapcsolódtunk egy kiscsoportos beszélgetésbe, ahol még nagyon sokat kérdeztek, majd többen is jöttek személyes beszélgetésre. A főszervező Kerényi Lajos atyától is meleg szavakat kaptunk. Eredetileg csak Évit hívták, aki a Bőjte Csaba testvérrel készült könyv kapcsán jött szóba mint előadó, de ő csak a megszokott felállásban, együtt vállalta, végül a szervezők is megfogalmazták, örülnek annak, hogy ketten adtunk elő, a közös tanúságtételnek sokkal nagyobb ereje van.

Az előadásra való készüllet egy fontos tapasztalatot hozott magával: Évit lelkileg mindig nagyon megviselték az előadástartások függetlenül attól milyen élethelyzetben voltunk, milyen gyakran vagy mekkora közönség előtt adtunk elő: hetekkel előtte szinte folyamatosan remegett a gyomra, és az előadások kezdetén szinte lebénította, hogy az arcán egy izom remegni kezdett. Ezt a hallgatóság észre sem vette, ők azt hitték, teljesen nyugodt, belül mégis nagy csatákat vívott magával.

Most azonban valami megváltozott, pedig most is a szokásos módon jelentkezett a „nagyfeszültség”, álomból felriadás, remegés... Erre viszont szokatlanul válaszolt: „Nem baj, hadd fájjon, szívesen vállalom, ha ez az ára”, és valahogy minden könnyebb lett, elviselhetőbb mértékű. A nagyon sok ember, az általunk képviselt mozgalom iránt érzett felelősség, a kamerák egészen leblokkolhatták volna, de nem így történt: az előadás előtt egészséges izgalom és semmi arcremegés. Megtapasztaltuk, hogy a talicskánkat biztos kézzel Mennyei Atyánk toltá, mert belesimultunk akaratába és nem kapálóztunk ellene.

Az előadásról készült videó megtekinthető: <http://www.szalokitalalkozok.hu/>

Hírek

CSAK 10

A szervezés alatt álló CSAK 10. évfolyamával kapcsolatosan tájékoztatunk minden kedves érdeklődőt, hogy 2010. szeptemberében nem tudtuk elindítani a képzést.

A szervező, Nyitrai házaspárral arra az elhatározásra jutottunk, hogy a 10. családtréner-képzés megindítását 2011. szeptemberére halasztjuk, bízva abban, hogy arra már a jelentkező házaspárok száma is megfelelő lesz.

Kérünk Benneteket, hogy szólítsatok meg környezetetekben olyan házaspárokat, akiknek a Jóisten által szánt feladata lehet a CSAK tréner-képzésen való részvétel.

Minden érdeklődő házaspár jelentkezését örömmel fogadjuk. Részletekről tájékoztatást adunk elnok@csaladakademia.hu, vagy a nyitrait@axelero.hu címeiken.

Addig is arra kérünk Benneteket, hogy imáitokban hordozzátok a jubileumi évfolyamot, hogy a Jóisten szándékának megfelelően 2011-ben sikeresen elindulhasson.

CSAK Imakör

Köszönjük a Palásthy házaspár és a Komáromi házaspár 12 évi kitartó munkáját, imáit és buzdításait! Hálás szívvel gondolunk munkásságukra, a Jóisten áldását kérve Rájuk. Köszönjük, hogy az imakört továbbra is szívetekben hordozzátok és imaköri tagként támogatjátok!

Tájékoztatjuk a Hírlevél olvasóit, hogy 2010. szeptemberétől a Mosoni házaspár és a Fehér házaspár veszi át a Családakadémia imakör szervezését, vezetését.

Kérünk Benneteket, hogy imáitokkal támogassátok munkájukat, hogy így valóban Mennyei Atyánk halk kívánságaira figyelve azt tegyék, amit vár tőlünk, és minden feladatunkban bizalommal hagyatkozzunk a Gondviselésre.

Szilvi és Laci

ESEMÉNYNAPTÁR

2010. július - október

Időpont	Előadó	Szervező	Helyszín	Közösség
július 1.	Gál László és Szilvia	Sötét Béla és Csilla	Hegykő	tapolcai plébánia családjai
július 15.	Sallai Tamás és Éva	Kerényi atya	Egerszalók	ifjúsági találkozó
július 18-24.	Gál László és Szilvia, Kuslits Károly és Anna, Kaposi László és Andrea, Horváth Attila és Teréz	Kuslits Károly és Anna, Kaposi László és Andrea	Szombathely	Jegyes tábor
július 18-25.	Résztevő házaspárok	Kiss Árpád és Éva, Varga Károly és Erika	Egyházaskozár	CSAK 8.
július 19-25.	Endrédy István és Cili, Mervay Károly és Erzsi, Zoltán Győző és Erzsi, Treer András és Mari, Oláh István és Éva	Oszvald hp. Gál László és Szilvia	Piliscsaba	CSAK 9.
augusztus 27.	Ramocsai Marinka, Bartal Orsi, Geiger Reni, Oroszi Ferencné Juli, Komáromi Ferencné Mari	Varga Erika	Mária Rádió	Szent Mónika napi összeállítás
augusztus 28.		Czigányik Zsolt és Anna	Budapest	CSAK 5. évfolyam találkozó
augusztus 28.	Kuslits Károly és Anna	Katolikus Egyházközség és Evangelikus Egyházközség	Harka	ökumenikus lelki nap
szeptember 11.	Rubowszky Gábor és Marcsi	Fogarasy András és Virág, Varga Károly és Erika		CSAK 8 vizsgaelőadás
szeptember 18.	Csermák Kálmán és Alice	Nádos-Cserei hp.	Solymár	két helyi családközösség
szeptember 18.	Joó Attila és Enikő	Bodó Márton és Rita, Varga Károly és Erika		CSAK 8 vizsgaelőadás
szeptember 19.	Pap Csaba és Klári	Rubowszky Gábor és Marcsi, Varga Károly és Erika		CSAK 8 vizsgaelőadás
szeptember 21.	Uzsaliné Dr. Pécsi Rita	Csermák Tamás	Budapest	Kentenich pedagógia
szeptember 25.	Wangler Kati és Ottó	Radnai Kinga és Simon Dániel	Óbudavár	Schönstatti Ifjúsági Találkozó
szeptember 25.	Bodó Márton és Rita	Joó Attila és Enikő, Varga Károly és Erika		CSAK 8 vizsgaelőadás
szeptember 26.	Vidra Zoltán és Rita	Pozsgai Attila és Renáta, Varga Károly és Erika		CSAK 8 vizsgaelőadás
október 2-3.	Varga Erika és Karcsi	Oszvald hp.	Ménfőcsanak	CSAK9 retorika
október 9.	Pozsgai Attila és Renáta	Vidra Zoltán és Rita, Varga Károly és Erika		CSAK 8 vizsgaelőadás
október 10.	Fogarasy András és Virág	Pap Csaba és Klári, Varga Károly és Erika		CSAK 8 vizsgaelőadás

Kérjük, jelezzétek, ha szerveztek, vagy előadást tartotok,
hogy bekerülhessen minden házaspár az eseménynaptárba!!!

50-55. hírlevelek letölthetők: <http://csaladok.schoenstatt.hu/hirlevel.html>